

పెళ్ళి కట్టం

“చూశావుటోయ్ యెల్లయ్యో. యెంత పని జరిగిందో” అన్నాడు దీనంగా రామన్న కాపు.

“యేటిబాబు, యేంజరిగింది?” అన్నాడు ఆత్మరత్నో యెల్లయ్యో.

“పదిమందిలోనూ యెంత ఆకమానం జరిగింది నీకేంకా తెలియలేదా? యెంత తలెత్తుకు తిరిగడం యెలాగ చెప్పా.”

“ఏమయింది బాబూ?”
 “ఏమయింది! మన పెద్దకాపు లేదూ, పదిమందిలోనూ ఫళ్ళు మని పది రెండు కాయలు కొట్టేకాడట మా అమ్మాయిని.”

“అ, యేంటి? యెంతపని చేశాడు! ఊరికేనా?” అన్నాడు యెల్లయ్యో కొంచెం కొంచెం.

“యేదో ఒకమిష. మనల్ని కొడిలేమాత్రం యేం చెయ్యగలం, నీవవళ్ళే.”

“అసలు కారణం చెప్పారుకాదు.”
 “మననాదాదారంట బోతున్నప్పుడలా, ఆ పెద్దకాపు గారి అమ్మాయి లేదూ...”

“అ! అదిగో, యేదో చేసుంటాడు సామాన్యదా?” అన్నాడు తేలిక గా యెల్లయ్యో.

“అసలు వివరండా నువ్వెలా అనేస్తే యెలాగ చెప్పా, అన్నాడు రామన్న కాపు కాస్త తిగ్గించిన స్వరంతో.

“చెప్పండి, మరి”

“అసలు అడవి మొగాదూ గొడవలో ఉంటేచాలా. ఆ సానుభూతి కానా ఆ ఆక జానికే దక్కరుంది నిజానికా తెలావున్నా. అనే చిక్క. కాదు జానిక పోతూంటే మాడు నాలుగుసార్లు నుంచి పిలుస్తోందిట. ఊరుకుంటూ వచ్చాడుట. మొన్న మళ్ళీ పిలిచింది. ఈ జెరివెనక రలకంమకువచ్చే తే యెంతబాగుండును! తిన్నగాజాని మొహం మీద మొహంపెట్టి.”

“అనా” అన్నాడు యెల్లయ్యో కథకన కంఠాయంలోకి వచ్చిందని.

“నీకేమన్నా బుద్ధుండాలేదా? ఈసారి మళ్ళీయిలాకలిస్తేమీనాన్నతో చెప్పానంటూ దబాయించాడుట. నీకు చెలికే యేమి పులుమునుకుండా అని ఉన్నది తేనిది కట్టించి ఆమెచెప్పేసి పుంటుంది రెండ్రో”

“నారే! యెంతకన్నా ఉన్నాడు.”

అన్నాడు చేతులు రానుకుంటూ యెల్లయ్యో.

“నీదెలి దానికొడికి వెంటనే చెప్పేసివా బాగుండును. తెలంకొటిక రాయిలా పూరు కున్నాడు. చెలిరించేస్తే యింకేలాంటి పనులు చెయ్యదనుకున్నాడుట. యేముంది? ఈరోజు నీదంట నడుతూంటే పిలిచి పది రెండుకాయలు కొట్టాడుట, బలముందికా అని. అంతేకాకుండా నానా మాటలు అన్నాడుట.

“అయితే మనవాడు నకటదదమ్ములా ఊరుకున్నాడా? జరిగిన సంగతి పదిమంది ముందరా వెలదిజేసి, కుక్కకొట్టుకు చెప్ప చెప్ప కొట్టవలసింది” అన్నాడు యెల్లయ్యో కొంచెంకో వణుకుతూ.

“అంత తెలివి కేటలుంటే ముందు బాగ్ కపడును కాదా. అయినానీడు చెప్పితే మాత్రం వివేచనకులే. పెద్దకాపు భాగ్య వంతుడు. పైచెప్పు అయినకు ఒక్కగాని ఒక్కమాతురు. ఆపిలయేమని చెప్పిందో

‘మంజీర’

యేంటో. అది మనభర్తం అనుకోవాలి. ఇదేదో సామెత చెప్పారు మాడు అరటాకు ములుమీదపడ్డా—ముల్లోచ్చి అరటాకుమీద పడ్డా అరటాకు కేసవం అలావుంది.” అన్నాడు నీళ్ళు నమలుతున్నట్లు.

“చాలా బాగుంది.”

“నోరు మానుకుంటున్నవడే, ఇంకేం చెయ్యగలం? బ్రానీ అంతమందిలో మన పరువెండుకు తియ్యాలి. లోపలకుపిలిచి బాలుగు కొట్టవచ్చునుగా” కళ్ళంటనీళ్ళొచ్చి నంత పర్యంతం అయింది.

ఇంతట్లో మున్నెయ్యే మునలయ్యో ఉక్కాచచ్చాడు. వచ్చి రావడంతోనే “కొడతాడయ్యో, కొడతాడు. ఇంతాజరిగాక మాదా యింకూరుకోడం ఎందుకంటి?”

“యిదిగోవయ్యో యెల్లయ్యో, నీడుమాదా ఉన్నాడు.”

“నువ్వండి మాదా యెంతభూరం జనుకు తూంటే ఊరుకున్నానా?”

“యేమిటి చెయ్యడంకొరకొక కాళ్ళున్నాడు. మనోదోనోరు మెలకుడు. యింకో నెడదూ మనోకులేడు. యేంటి చెయ్యడం

అయినాగాని యిది ఊరాకి అడివా? నెప్ప డబ్బుంటే మాత్రంకే రనజేసేంటిపాలా?” అన్నాడు ముసలయ్యో అర్ధంలేని ఉండ్ర కంఠో.

“అయితే మరి యేం చేద్దా మంట” అన్నాడు యెల్లయ్యో.

“నోరుమానుకుని మనోడినాచాయలకు బోవదని నెప్పకో కడమే!” అన్నాడు రామన్న కాపునిస్పృహతో.

“యెలా నూరుకుంటే యీ యెళయీడు కేపునవుచ్చి, యెల్లండినేను” అన్నాడు ముసలయ్యో.

“ఇప్పుడేటిసేదాం” అని యెల్లయ్యోకాస్త నేపు “ఊరుకుని” “అయితే ఆడిబుర్రతే పారేదామాయేటి...యే అర్ధరాత్రున్నా” అన్నాడు.

“అచ్చే ఆడం నాభింకేడు. తర్వాత నీక్కల్లో పడతాం.”

“అయితే, యేటి నెయ్యోలో నెప్ప కోయ్.”

“కప్పుకోర్దులో కేనుకెటకోయ్ మానా, తర్వాత తెలుసుది మనోడిపన.”

దోస్తో! ఆడికేడు దంక సాక్షం యేదోస్తాడురా.”

“మేమంతా లేముటోయ్. సానమంది నెపుతాకు సాక్ష్యలు. దానికేం బయవడ నోక.

“యీ కొర్దుగొడవలు నేపడలే నోయ్” అన్నాడు రామన్న అండోకన బయట వరుస్తూ.

“అయితే యిలా చెప్పబబ్బలుపిని ఊరు కుంటే మనమర్యాద నిలుస్తుందింటావా? కేపుకోర్పు కాత్తిగొరవంగా తిరగొడ్డాకి మనకోడివల్ల తప్పంటే అనుకో కచ్చు. మేమంతా, నువ్వు, కట్టవడుతుంటే ఊరు కుంటామా? పడ కేపు బిట్టిపోయిస్తే దయను కలుసుకొందాము.”

“అయితే నీ యింకవచ్చినట్లు చేయ కోయ్” అన్నాడు రామన్న కాపు ముసలయ్యో అనరామానుకుని. మాగురూలేది ఎవళ్ళ ఇళ్ళకు నాట్లు వెళ్లిపోయాడు.

2

“నా కొడుకు కేనాకెతిపోయాడు,” అన్నాడు యెల్లయ్యో.

పెళ్ళి కట్టుం

“అదిబాబులో కలసాడు. మనదోరు గారదిగే ప్రక్కలకు మరో మర్యాదన్న వాడయితే తిరోసుకు చతాడు. అయినా బిబ్బునరించి గడ్డిలింటున్నాడు,” అన్నాడు మనలయ్య.

“మరీ వాయిదామొయించాడు. వాయిదా మీక వాయిదా. యింతే అడిగివకును,” అన్నాడు రామన్న దిగుగా.

“నువ కీడరుగాడుకూడా అడవన్నాడు. ఇంకవాయిదాపడకుండా చూస్తావన్నాడు”

“యా వాయిదాలో గెలుపుకొచ్చదు. యింతకన్న యింతకంటావో” అన్నాడు వంతుడవంతు.

“నిజమేనాని కేళుకొలిగా మరీ. ఇప్పుడు నీవించి అలోచిస్తున్నా,” అన్నాడు రామన్న.

“ఏమో ఒకటిచూడు మామా. యింత మారంకావక తిరుగుంటే ఏంలాభం?”

“అనే అలోచిస్తున్నా! కార్యగాణ అన్నాయి. అని అక్కర్లే. యింకా చూడాలి.”

“కొత్తవకపోతే వ్యాయం ఎలాకట్టండి మామా”

“ఇదిగో, మనలయ్య! నవ్వరి సామ్యం అందరినీ కీడంగా యుండమని చెప్పి తిరిగిరా. మనిషిరంజితే కట్టుతీసుకువకాం,” అన్నాడు రామన్న.

మనలయ్య, యెలయ్య కంటివెళ్ళాడు. రామన్న కౌతూలంబిగవరలో క్రమే

కించడం యింతే మొదటిసారి అవడంవేర చాలా అందోకవకమనా ఉన్నాడు. అనే వాసంబా రనేమో నుట్టగా వంసావం

గతువుతున్నాడు. ఉన్న వాళ్ళకాలం దున్ను కంటూ, ఒకటి చెయ్యివూచి చేసా అవ

కాలం లాగుతున్నాడు. మర్యాద గౌరవంకోసం, ఎంతైనా తెక్క చెయ్యి. అనంతరం యీ రకవులనూచి,

పాపం, తన పెళ్ళింగాణలు, వసువులు అన్యుడం యిచ్చంలేదు. ‘రోటిలో తల దూర్చాక రోకటిపోటుకు వెలవడంయేంటి’ అనే వేదాంతంలో పడవలసి వచ్చింది. ఇలా ఆలోచిస్తూ రామన్న కౌతూలంబిగవరనివాడ అలా కూర్చోబడి ఉన్నాడు.

ఇంతలో మనలయ్య తిరిగివచ్చాడు.

“చూకాకా మామా! మన సామ్యంలో యిదరికి కంటో బాగాలేదుట. అందువేర వాళ్ళు చాళేమంటున్నాడు”

“అయితే యెలాగ మరేం చెయ్యాలి,” అన్నాడు రామన్న కౌతూలంబిగవరగా.

“ఏంకేసాం యెలాగో ఒకలాగ వాయిదా తేయిస్తాం. తర్వాత చూసుకోవచ్చును.”

“అదికాదు మనలయ్య! నువ కీడరు గాడు మరీమరీ చెప్పారుకా. మనసామ్యం లంతకకే కేసు తప్పకుండా మనం గర్వి తీరుతామని. యీ వాయిదాలతో ప్రాణం విసిగిపోతుండోయి” అన్నాడు రామన్న కౌతూలంబిగవరలో. “యిదిగో యీయోళ్ళే యీసాయిలు ఉండే” అంటూ యిచ్చాడు మనలయ్యకు నాణాలు తోకట్టుపెట్టగా వచ్చినదెట్టు. రామన్న మానంగా దెట్టు అందుకున్నాడు. ఇద్దరూ కొన్ని కుట్రలు మానంగా మార్చుకున్నారు. మాన్యంగా అక్కోలోకి చూస్తూ.

“ఇంతకా చూస్తే ఒకకౌతూలంబిగవరం కనిపిస్తోంది మామా! నిజం నీతో చెప్పకేగాని” అన్నాడు మనలయ్య అనికౌతూలంబిగవరలో.

“అవంతకవకే గాదు” అన్నాడు రామన్న కౌతూలంబిగవరలో. “నువయెలయ్య అంటాడు. యీయిదరు అదికాడెట్టు తిరిగి యీవన్నానం కన్నారంటున్నాడు”

“అదు యెంతకేనా తగుతాడు. అక్కో మామా తినిపించాడు.”

“అనే అనుమానం వాళ్ళూడా. రోకపోతే కీడుకులాం బోళ్ళకు యేటంత అతామగా యాకోగాయి యే వదు వన్యుకులే” అన్నాడు మనలయ్య కొంచెం సిగవడుచూ.

“వాలకుకు పాడయిపోవాలి కచ్చింది దంత. యేంటి చెయ్యగల్గుగదా” అంటూ తల పట్టుకున్నాడు రామన్న కౌతూలంబిగవరలో. అసలు యీసామ్యం భరోసామీదే మనలయ్య రామన్న కౌతూలంబిగవరంబి, పెద్ద కౌతూలంబిగవరం కేసు నేయించాడు. వాళ్ళు తంకు మొదటియిచ్చిన వాగావాయి, చేసిన యీ మోసానికీ మండి లోలోపల దహించుకు పోతున్నాడు. నివానికీ రామన్న కౌతూలంబిగవరం మనలయ్య పరిసితి గమనించాడు. అతనికి యెలాగో కీలాగ కచ్చు చెప్పాడు, తన భర్తాన్ని బూతులు తిట్టుకుంటూ తన్ను బుజ్జింజడానికీ రామన్న యీ అవస్థతో పడుతున్నాడని మనలయ్యకు తెలుసు. నివానికీ రామన్న కౌతూలంబిగవరంలో వేడితే యీ వాయిదాలో తప్పక గర్వి తీరవాలి.

అతని కీడరుగాడు చాలాకీడు తెలిసినట్టు. అతని వాకవకు మృత్యుంలో నుచ్చుకునే మాటుపోటు మాటలకు పెద్ద కౌతూలంబిగవరం బలం బారేది. అతని అనుయాయులకు కళ్ళంటిసెప్పు తిరిగింది. రామన్నకు యీసారి పీడింపులో తప్పక కేసు గెల్పటలు కేస్తూని నొక్కెచ్చే రామన్ను చూడ కీడరు.

ఏమయినా మరువాడు బయలుదేరి వెళ్ళాల్సింది ఉన్న ఒకళ్ళిక్కడ సామ్యంలకు మాడగట్టుకుంది. అయినా వాని దివారించడం తెలివి తక్కువంటూ రామన్న మనలయ్యకు యింటికి వంపాడు.

3

మరువాడు సరయిన కాలంలో రామన్న కౌతూలంబిగవరం యిద్దరూగూడా వ్యాధి పాపంలో పోవరయారు. పెద్దకౌతూలంబిగవరం తోలూకు వాళ్ళూ కీ ప్రక్క మార్చుకున్నారు. రామన్న కౌతూలంబిగవరం తోలూకు వాళ్ళూ తన కీడరుగారిలో యే మోమాటాడు తున్నాడు. సంకంతం విన్నాక కీడరుగాడు చాలా దివారించాడు. అయినా మరేం దించిపోలేదని రామన్నకు తెర్యం చెప్పేరు. రామన్నకు కౌతూలంబిగవరం చేవారింది. కీడరుగాడు లోనికి వెళ్ళారు.

మనలయ్య కనిపించడం లేదేమీ అని రామన్న నలవెపులా బాచాడు. తెండు చూచుసాదు కనిచాడుగూడా. అయినా అతని వతో వారకలేదు. ఎలయ్యకు పింఠి అతనిని తీసుకురమ్మని వంపాడు, చుట్టూ ప్రక్కలకొలలో ఎక్కడయినా ఉన్నా వేవారింది. ఇంతలో కీడరుగాడు మామా

(రీత వేళ చూడుడు)

కుట్టుపని స్వబోధిని

దుస్తులు కరీరమునకు ఒక విధమైన అందమును కలుగజేయును. అట్టి అందము గుర్తకు కట్టి రించుట, కట్టుటో వచ్చును. ఏయే దుస్తులకు కొంతల ఏ విధముగ తీసుకొనవలయునో— కుట్టుపనియందు తీసుకొనవలసిన జాగ్రత్త—చాడి—వివిధ రకముల ఇత్తెములు—వివిధ రకముల మొదలు క తిరించువిధము—రేములు అతికింది కుట్టులు—వివిధ రకముల ప్రాకులు—ఇరియములు—గర్లులు—సేతువర్లులు, కోట్లు, బుడ్కోట్లు—తాళియలు, పేంజులు, విక్కర్లు—ప్రాయిత్ర మొదలగు అనేక రకముల దుస్తులు కుట్టు విధానములు ఆధునిక విధులకు వసువతంది ప్రాయంబెను. కుట్టుపని నేర్చుకొనువారి కని ఇదివరలో నేర్చుకొని మానవ విధానములకు తెలుసుకొనవలసినవారికిని ముఖ్యముగ వడువకగినది. సం : కు. 2/

ఎన్. వి. గోపాల్ అండ్ కో.,

బి. బి. నెం. 74, నెం. 88, కృష్ణవృథాయాక న గంటపిత్తి, మద్రాసు-1.

★ వెళ్ళి కట్టుం ★

(14 వ పేజీ తరువాయి)

కబురు పంపాడు రామన్నకు సిద్ధంగా ఉండమని. ముసలయ్య కాల్చేడు, సరికదా ఆతని కోసం పంపిన యెల్లయ్యకూడా కనపడలేదు. రామన్నకు యేదోకీ కారణ్యంలో వదలబడినట్లుంది. ఒక్కసారి యిటూ అటూ చూచాడు విప్పినా తో. ప్రక్కనుండి అంగలు వేసుకుంటూ యెల్లయ్య కన్నులు కన్నాడు, రామన్నకు కౌస్త్రైర్వం చిక్కింది. ములయ్య దగ్గరకువచ్చి రావడం తోనే "క్షీడరుగారు మరేం భయం లేదన్నారు. మనల్ని యింక సిద్ధంగా ఉండమన్నారు. ముసలయ్య యేదీ?"

"అదూ యెళ్ళి ఆళ్ళలా జేరిపోయాడు," అన్నాడు యెల్లయ్య. "ఎవజేవా నవ్వుతాడు. బుర్రపోతే కలవడు," అన్నాడు రామన్న సందేహంతో. "అలాగే అనుకుంటూండు. వాకళ్ళారా చూశాను, ఆదూ, ఆ పెద్దకాళ్ళా ప్రక్క ప్రక్కనుకూర్చుని కులాటగా మాట్లాడుతోండడం."

"వాకు నమ్మకంలేదు. మన అయ్య యింత బాసం చేస్తాడా?"

"రావయ్యా చూడూ గాని, "అంటూ రామన్న చెయ్యబట్టుకుని లాక్కెక్కాడు-ఎల్లయ్య. రామన్న తనకళ్ళను తనే నమ్మకలే పోతున్నాడు. తన వేపు చూచి చూడనట్లు నటిస్తున్నాడు ముసలయ్య. రామన్న కాళ్ళకు ఒక్కమాటగా గట్టిగా ఏడువడూ అనిపించింది. ముసలయ్య పెద్దకాళ్ళు యిచ్చిన కిచ్చి నములుతూ, యిటుచూడకుండా నే, ఎంతో సంతోషంగా మాటా మంతి ఆడుతున్నాడు. వ్యాధయం కాల్చిపోతూంది రామన్నకు. అక్కడ నిలవడకుండా వెనుదిరిగి పోయాడు తన పూర్వస్థానంలోకి, అతని వనకాలే తల కాల్చుకుని ఎల్లయ్యకూడా పోయాడు.

క్షీడరు వచ్చాడు. "అందరినీ సిద్ధంగా ఉండమనండి. కొంతసేపట్లో పిలుస్తా"డని చెప్పాడు. జరిగినసంగతి రామన్న క్షీడరుకు తెలియజేశాడు. క్షీడరు పెదవి విరిచాడు. బాసం జరిగిందని చెప్పాడు.

"బాబూ యేమయినా సుంచికేగాని

మరో వాయిదామాత్రం యేయించకండి," అన్నాడు రామన్న కాళ్ళు గుడ్డకంఠో.

క్షీడరు మాసంగా ఉరుకుని లోపలికి వెళ్ళాడు.

రామన్నకు అంతా ఆగమ్యగోచరంగా ఉంది. ఏం చెయ్యాలో బోధపడలేదు. కళ్ళంటు నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

కొద్దనవాను రామన్న పేగు పిలిచాడు. రామన్న లోనికి వెళ్ళాడు. క్షీడరు, ముసలయ్య ఏవో మాటాడుతున్నారు. ఆవతల ప్రక్కనుండి పెద్దకాళ్ళా, అయన క్షీడరు వచ్చారు. ఇదంతా క్షీడరు ముంత్రంలా కనపడింది రామన్న కాళ్ళకు.

క్షీడరు, ముసలయ్య నేరుగా రామన్న వదకే వచ్చారు. రామన్నముఖం అటు (తిప్పాడు ఆసవ్యంతో.

"చూచా, పెద్దకాళ్ళతో రాజీకుడియ్యాను. యే మంటావు" అన్నాడు ముసలయ్య. రామన్న మాటాడలేదు.

"చూడండి, అయనకూడా చాలా విచార పడుతున్నాడు, జరిగినదానికి. అడిగాక అయన అనవసరంగా తన వంశవర్షాదలు పాడు జేసుకోవాలికి యిష్టపడడంలేదు.

చూడండి, యీ గొడవలగురించి ఆస్వా యింగా ఆ అమ్మాయి కొద్ద కెక్కడం, వావాగొడవలు వడడం ఏమంత సులువగా వుంటుంది. అయన మీ కయన ఖర్చులన్నీ అనాపైసలతో యిచ్చుకుంటానని ఆయన క్షీడరువ్వారా వాకు కబురుచేశాడు. ఏ మంటారు?" అన్నాడు, క్షీడరుగారు నిజంగా తనా కేసు సెగిసంత సంతోషం కనబరుస్తూ.

"వ్యాధి గురించే నేనూ యింతసేపూ మాట్లాడాను. అయనకూడా చాలా విచారించాడు జరిగినదానికి. తప్ప తన మాతురిజే నని ఒక్కవున్నాడు గూడా. కావాలంటే నీకు క్షమాపణ చెప్పకుంటా నన్నాడు. తెలిక చేసినదానిని మరచిపో మంటున్నాడు. ఏ మంటావు?" అన్నాడు ముసలయ్య. రామన్న కాళ్ళు ఏమీ చెప్పలేక పోయాడు. కొంచెం లేకుని ప్రక్కనున్న యెల్లయ్యతో "ఏ మంటావు?" అన్నాడు.

"బాగానే ఉంది. అయన ఖర్చులన్నీ అనాపైసలతో వుచ్చుకుని క్షీడరుగా ఉండడమే మంచిది. ఈ గొడవల ఉపయోగం యే మంది కాని," అన్నాడు.

"అలాగే కానియ్యవోయి," అన్నాడు అన్నాడు. రామన్న ముసలయ్యతో రాజీ కుడిపోయింది. రామన్న కాళ్ళుని క్షీడరు పని వేడుకున్నాడు పెద్దకాళ్ళు. తప్పంతా తన మాతురిజేనని తెలుసుకున్నా నన్నాడు. రామన్న కాళ్ళుకూడా చాలా కరకం గా ప్రవర్తించేడు. ఇన్నాళ్ళు యిద్దరి మధ్య నున్న విరోధం మంచు పొగలా విడిపోయింది. ఇద్దరూ ఒక్క నొకళ్ళను యిడి వరకన్న యొప్పుక క్షీడరుతో చూసుకున్నారు. పెద్దకాళ్ళ నవ్వుతూ రామన్నతో అన్నాడు.

"చూడవోయి రామన్నా! నిజానిబాలు తెలికుండా నీకొడుకు కలా చేసినందుకుగాన ఆతనికాళ్ళు పట్టుకోవడల చుకున్నాను. ఏమంటావు."

"ఎంతమాట కుర్రకుంక. వాడికాళ్ళు పట్టుకోడం ఏంటిలేదీ."

"కుర్రవాడననీ, పెద్దవాడననీ వాడి నక మాసపరచి బాళించిండుకు పట్టుకోక తప్పదు. ఇందుకల గొంతుం తగదు. సరికదా వృద్ధిజేసుకున్న ట్టవుతుంది" అన్నాడు పెద్ద కాళ్ళు నవ్వుతూ.

"అలాంటి పనిమాత్రం యెప్పుడూ జరగ దానికి వీలేదు, ఏదో కర్మకాటూ ఇలా జరి గిందికాని? అంతమాత్రానికే ఇంత పనా?" అతని వ్యాధయం చెకొల్పాన్ని, విడ్డూవ ట్టాన్ని తెలియజేశాడు రామన్న.

"అది కావయ్యా, మీ అబ్బాయికి కష్టా దాకం పోదామనుంది. ఏ మంటావు?" అన్నాడు పెద్దకాళ్ళు చల్లకొచ్చి ముంత వాడడ మెండుకుని.

"అడి కిచ్చునా గావాలిగా," అన్నాడు వసుగుతూ రామన్న.

"అనన్నీ అయాయి. ముహూర్తంకూడా నిర్ణయించాము. మీ అంగీకారం మేలేవవాయి."

"అందిరికి యిష్టంఅయితే నా కెండుకు గాదు?" అన్నాడు రామన్న సంతోషంఅవు కున్నా ఆగకుండా పెదవుల సందులలోనుండి, కళ్ళ మూలల్లో నుండి పరుగుకుతుండగా— రామన్న కొడుకు గట్టి వాడ న్నాడు ఊరంతా. కొట్టినందుకు పెద్దకాళ్ళచే కాళ్ళు పట్టించేడు. అబదం చెప్పినందుకు పెద్దకాళ్ళ మాతురు పెడకు తాడుకటి మరీ లాక్కెక్కాడు ఇంటికి అని వేకాకోకొలాదారు. ★

న్యూ డి లి లే ఖి

(7-వ పేజీ తరువాయి)

కొంతులు అందజేస్తాను. ఈ కుటుంబ భవిష్యత్తులో మీ గాథ నివ్యాసాన్ని తెలియ జేస్తాను. తమ తప్పులనకాక, ఏదో కారణంవల మనకంటే వెనుకబడివున్న సర్కులకు సహాయం చేయాలని కనడా ఉత్సాహపడు తున్నదని నివ్వ నివ్వాను. సేదలమెనా భవిష్యల క్షా, మంచికో శుభంకో, మదివారోనూ

దుర్భిణిలోనూ ఎప్పుడూ ఒకే కుటుంబంగా, అనవసరమే ఇతరుల లంబికి ఎదుర్కొని ఆయనానకే, కాని వేపురిడమనల అందరితో క్షీడరుగా ప్రవర్తించామని నెల్లడి చేస్తాను..."

ప్రస్తుత భారత పర్యటనకు 1958 ఆగస్టు 28 క తన కార్యక్రమాన్ని ప్రకటిస్తూ డి. ఫెన్ చేకర్ ఇలా అన్నాడు :—

"కామగ్యులులోని కొన్ని జేకాలు మనకు మారంగా ఉన్నాయి. అని తెలివకకంకే మన

జేకాలు; పురోభివృద్ధిని, సర్వ స్వార్థం (త్యాగిని కొంఠించి జేకాలు. వాటితో కేసదాకుగల నంబంధాలన నేను ఎంతో గౌరవిస్తాను. ఆ జేకాల వాయకులతోను, ప్రజలతోను సన్నిహిత సంబంధా లేర్పరచు కు నేండుకు, అలా ఏర్పరుచుకోవటం వ్యారా ప్రవేశకాంకి కూడా పోవడం చేసేందుకు ఆయా జేకాలలో వీలక నిచ్చిలో పర్యటన చేయాలని వా నోళ్ళుం."